

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

០២០/៥/១៣

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

PRE-TRIAL CHAMBER
CHAMBRE PRELIMINAIRE

ឯកសារដើម	
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL	
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception):	
19 / 02 / 2009	
ម៉ោង (Time/Heure):	
12:00	
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier:	
C.A. Jay	

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ១៦)

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

I) នីតិវិធី

II) ការពិនិត្យសំណុំរឿងដោយសហចៅក្រមវិសាមញ្ញ

ឯកសារចម្លងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ	
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME	
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ច្បាប់បញ្ជាក់ (Certified Date/Date de certification):	
19 / 02 / 2009	
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier:	
C.A. Jay	

I) នីតិវិធី

ក) លេចក្តីផ្តើម

អនុលោមតាមវិធាន៧៧(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង របស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“វិធានផ្ទៃក្នុង”) ប្រធានអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានចាត់តាំងលោកចៅក្រម **ហួត វឌ្ឍី** និងលោកចៅក្រម **Rowan Downing** ឱ្យធ្វើរបាយការណ៍បង្ហាញលទ្ធផលអំពីអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ នៅក្នុងដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចេញដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលដីកាបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះ ត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ប្រធានអង្គបុរេជំនុំជម្រះក៏បានឱ្យចៅក្រមទាំងពីររូបធ្វើការពិនិត្យសំណុំរឿង លេខ:០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស(អបជ១៦) ផងដែរ។

អត្តសញ្ញាណសម្គាល់ជនត្រូវចោទ:

អៀង ធីរិទ្ធ ហៅ “ភា” ភេទស្រី កើតថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៣២ នៅសង្កាត់លេខ៥ ក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា សញ្ជាតិ ខ្មែរ ទីលំនៅមុនពេលចាប់ខ្លួន នៅផ្ទះលេខ ៤៧បេ ផ្លូវលេខ២១ សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ។ ឪពុកឈ្មោះ **ខៀវ អុន** (ស្លាប់) ម្តាយឈ្មោះ **អ៊ុក ប៉ុន** (ស្លាប់)។

C20/5/13

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ១៦)

អៀង ធីរិទ្ធ មានសហមេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់គឺ លោក **ផាត់ ពៅស៊ាង** និង កញ្ញា **Diana ELLIS**។

បទចោទប្រកាន់:

អៀង ធីរិទ្ធ ត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ (មនុស្សឃាត ការសម្លាប់បំផុតពូជ ការដាក់ឃុំឃាំង ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ និងអំពើអមនុស្សធម៌ផ្សេងៗទៀត) ដែល ជាបទល្មើសមានចែង និងផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៥, ២៩(ថ្មី) និង ៣៩(ថ្មី) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គ ជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“ច្បាប់អ.វ.ត.ក”)។

គោលបំណងនៃរបាយការណ៍

របាយការណ៍របស់សហចៅក្រមរបាយការណ៍នេះ បង្ហាញលម្អិតអំពីអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ នៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចដែលត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងអង្គហេតុដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតនៅចំពោះមុខ តុលាការ។ របាយការណ៍នេះ ផ្តល់ជាជំនួយដល់អ្នកដែលមិនមែនជាភាគីនៃនីតិវិធី ឱ្យយល់អំពីរឿងក្តី នេះ នៅចំពោះមុខតុលាការ។

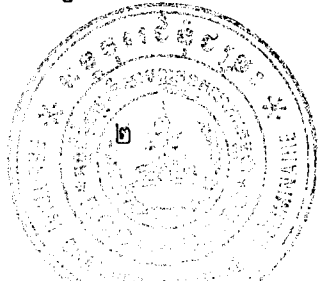
ខ) ដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

នៅថ្ងៃទី១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាសម្រេចអំពីការបន្ត ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន លើ **អៀង ធីរិទ្ធ** ដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ ក្នុងរយៈពេលអតិបរមាចំនួនមួយឆ្នាំ ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃវិធាន ៦៣-៦(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង^១ ។

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរកឃើញថា លក្ខខណ្ឌទីមួយដើម្បីចេញដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្ន ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៦៣-៣(ក) នៅតែត្រូវបានបំពេញ ដោយសារតែមាន ហេតុផលដែលនាំឱ្យជឿជាក់ច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទបានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលគាត់ត្រូវបានចោទ

^១ ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នៅថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨, C20/4 (“ដីកាសម្រេច អំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន”) ទំព័រទី៩។

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

020/5/13

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ១៦)

ប្រកាន់”^២។ ក្នុងការចេញដីកាសម្រេចនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានផ្អែកទាំងស្រុងលើការវិភាគសំណុំរឿងដែលរៀបចំឡើងដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅពេលអង្គបុរេជំនុំជម្រះទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដំបូង។ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះបែបនេះ មិនទាន់មានភស្តុតាងណាមួយផ្សេងមកដោះបន្ទុកនៅឡើយទេ។

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរកឃើញថា គ្មានការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាព ចាប់តាំងពីអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការនីតិវិធី ការពារសន្តិសុខឱ្យជនត្រូវចោទ និងរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានយល់ឃើញថា មូលហេតុទាំងបី ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង៦៣-៣(ខ) នៅតែត្រូវបានបំពេញនៅឡើយ^៣។

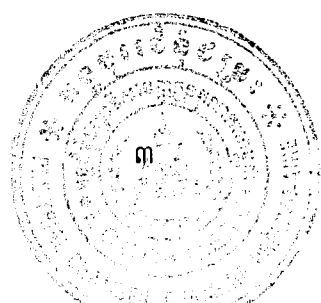
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនអស់រយៈពេលប្រមាណជាជិត១២ខែ មិនមាន “លក្ខណៈហួសហេតុទេ បើគិតពីទំហំនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ភាពស្មុគស្មាញនៃអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ និងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទឧក្រិដ្ឋដែលបញ្ជូនមកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត”^៤។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានលើកឡើងបន្ថែមទៀតថា ការអនុវត្តសិទ្ធិនៅស្ងៀមរបស់ជនត្រូវចោទ “មិនបានចូលរួមចំណែកដល់ការពន្លឿននីតិវិធីទេ”^៥ ទោះបីជាសិទ្ធិនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងមិនអាចជំទាស់បានក៏ដោយ។

គ) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ

នៅថ្ងៃទី៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទបានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលនៅក្នុងបណ្តឹងនោះ សហមេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ (១) សម្រេចថា លក្ខខណ្ឌតឹងរឹងសម្រាប់បន្តថិរវេលាឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទលែងជាលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានបំពេញទៀតហើយ (២) ចាត់ទុកជាមោឃៈចំពោះដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលាមួយឆ្នាំនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ និង(៣) សម្រេចដោះលែងជនត្រូវ

^២ ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌ១៣
^៣ ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌ ២១ ដល់ ៣៤។
^៤ ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌ ៣៦។
^៥ ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌ ៣៧។

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

០២០/៥/១៣

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ១៦)

ចោទជាបន្ទាន់ តាមលក្ខខណ្ឌដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថាសមស្រប^៦។ សហមេធាវីការពារក្តី ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា ដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនមានហេតុផល គ្រប់គ្រាន់ និងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានធ្វើការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួនដោយយកចិត្តទុកដាក់។

ឃ) ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា

សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានក្នុងចម្លើយតបថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍គួរតែបដិសេធបោលទាំងស្រុង ដោយសារតែជនត្រូវចោទមិនបានបង្ហាញអំពីការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពណាមួយ ចាប់តាំងពី **រៀង ធីរិទ្ធ** ត្រូវបានសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចឃុំខ្លួនគាត់។

II. ការពិនិត្យសំណុំរឿងដោយសហចៅក្រមវាយតម្លៃការណ៍

ក) សេចក្តីសម្រេចដែលមានមូលហេតុមិនគ្រប់គ្រាន់

សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកអំណះអំណាងដូចខាងក្រោមថា៖

“ដោយហេតុថា [សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] (i) មិនបានផ្តល់មូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ចំពោះការ អះអាងរបស់ខ្លួន (ii) បានផ្តល់នូវព័ត៌មានមិនពិតទាក់ទងទៅនឹងភស្តុតាងដែលត្រូវបានលើក ឡើងប្រឆាំងនឹងជនត្រូវចោទ និង (iii) បានផ្តល់នូវព័ត៌មានមិនគ្រប់គ្រាន់ ឬព័ត៌មានមិនពិត ស្តីពីសិទ្ធិពិនិត្យមើលសំណុំរឿងរបស់ជនត្រូវចោទ ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលាឃុំខ្លួន ខ្វះខាតនូវអំណះអំណាង ដែលរំលោភទៅលើវិធាន ៦៣-៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងគោលការណ៍ ច្បាប់ទូទៅដែលបានបញ្ជាក់ពីខាងលើ។ កងខាតបែបនេះគួរតែនាំឱ្យមានការទុកជាមោឃៈ នូវដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលាឃុំខ្លួននេះ”^៧។

^៦ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ រៀង ធីរិទ្ធ ជំទាស់ “ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន” ចុះថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ សំណុំរឿងលេខ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស-អបជ(១៦) ថ្ងៃទី៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ C20/5/1 “ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍” កថាខណ្ឌ២១ ដល់២១។

^៧ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌ២៥

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

C20/5/13

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ១៦)

សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា “ដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនធ្វើដោយ[សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] គឺមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងសមល្មម៖ [សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] បានដាក់ចេញដោយលើកយកមកពិចារណាអំពីមូលហេតុផ្នែកច្បាប់ និងអង្គហេតុមុននឹងចេញដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន ហើយក៏មិនជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវបញ្ជាក់ពីកត្តានានាទាំងអស់នោះដែរ។ ផ្ទុយពីអ្វីដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង ដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនមិនមានព័ត៌មានខុសណាមួយទេ ហើយការពិត ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏បានទទួលសិទ្ធិពិនិត្យធាតុផ្សំទាំងអស់នៃសំណុំរឿង តាមរយៈមេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្លួន”^៨។

១) ការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចស៊ើបអង្កេត

សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទបានលើកអំណះអំណាងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានអនុវត្តកិច្ចស៊ើបអង្កេតដោយ “យកចិត្តទុកដាក់ពិសេស” នោះទេ ដោយសារតែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតខកខានមិនបានប្រមូលភស្តុតាងដាក់បន្ទុកលើជនត្រូវចោទ ដើម្បីគាំទ្របទចោទដែលមានចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលជនត្រូវចោទត្រូវបានឃុំខ្លួន^៩។ សហមេធាវីការពារក្តីបានតវ៉ាថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវអនុវត្តកិច្ចស៊ើបអង្កេតដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដោយត្រូវតែបង្ហាញឱ្យឃើញតាមរយៈការប្រមូលភស្តុតាង ក្នុងអំឡុងពេលជនត្រូវចោទកំពុងជាប់ឃុំ មិនមែនតាមតែរយៈវិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបអង្កេតនោះទេ^{១០}។

សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា “កិច្ចស៊ើបអង្កេតគ្របដណ្តប់លើអង្គហេតុស្មុគស្មាញមួយចំនួន ប៉ុន្តែប្រសិនបើ [សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំនេះ មិនអាចមានលទ្ធភាពបង្ហាញភស្តុតាងដាក់បន្ទុកណាមួយ ទៅលើជនត្រូវចោទ ក្រៅតែពីជាការអះអាងថាជនត្រូវចោទជា

^៨ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តី រឿង ជីវិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨” ថ្ងៃទី៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩, C20/5/7 (“ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) កថាខណ្ឌ ២(ក)។

^៩ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌ៣២ ដល់៣៣

^{១០} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌ៣៦

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ១៦)

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ចនោះ ដូច្នេះបានសេចក្តីថាភាពស្មុគស្មាញ ឬវិសាលភាព នៃកិច្ចស៊ើបសួរ គឺមិនមែនជាបញ្ហាជាប់ពាក់ព័ន្ធអ្វីនឹងបញ្ហានេះទេ ឬមិនមាននិយាមគ្រប់គ្រាន់ទេ”^{១១}។

សហមេធាវីការពារក្តីបានតវ៉ាបន្ថែមទៀតថា “ការដាក់ចេញនូវដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរ វេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដោយទម្លាក់កំហុសចំពោះការយឺតយ៉ាវ ទៅលើមេធាវីការពារក្តីនោះ គឺជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប”^{១២}។

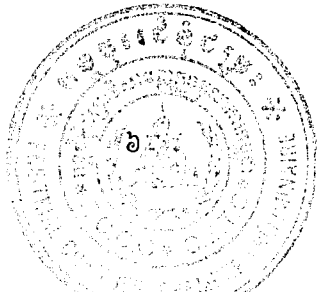
សហព្រះរាជអាជ្ញា សន្និដ្ឋានក្នុងចម្លើយតបថា “មេធាវីការពារក្តីមិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញថា រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួននោះ បានធ្វើឱ្យក្តីរបស់ [ជនត្រូវចោទ] ការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌ និង/ឬដើម្បីបង្ហាញថាតើវាអាចផ្តល់ការឃុំខ្លួន”^{១៣}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបន្ថែមទៀតថា ថិរវេលានៃ ឃុំខ្លួនមុនពេលជំនុំជម្រះគឺមានលក្ខណៈសមស្រប ដោយសារតែមានការចោទប្រកាន់អំពីបទឧក្រិដ្ឋ ធ្ងន់ធ្ងរ លក្ខណៈស្មុគស្មាញនៃករណីរឿងក្តី និងកម្រិតនៃការស៊ើបសួរដែលកំពុងតែអនុវត្តដោយ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត”^{១៤}។

សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏សន្និដ្ឋានថា “ការធ្វើឱ្យខូចដល់សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតបរបស់ [ជនត្រូវ ចោទ] ដូចដែលបានលើកឡើង ហាក់ដូចជាបានផ្អែកទៅលើការអានដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការ ឃុំខ្លួន មិនបានត្រឹមត្រូវ។ សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប ត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងមិនមានការជំទាស់ពី [សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត]ទេ”។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អវត្តមាននៃកិច្ចសហការរបស់[ជនត្រូវ ចោទ] មិនបានជួយដល់[សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] នៅក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកឡើយ”^{១៥}។

គ) មានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជននោះធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទ ល្មើសមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ (វិធានផ្ទៃក្នុង ៦៣- ៣(ក))

¹¹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌ៣៦
¹² បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌ៥៦
¹³ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៣០
¹⁴ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៣០
¹⁵ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ២.គ

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា “បញ្ហាជាចម្បងនៅក្នុងការកំណត់សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួននេះ ថាតើលក្ខខណ្ឌនានាដូចបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន ៦៣-៣ នៅតែត្រូវបានបំពេញ ឬយ៉ាងណានោះទេ”^{១៦}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានបន្ថែមថា ក្នុងករណីដែលថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះអាច “ធ្វើការវិភាគផ្ទាល់ខ្លួន និងដោះស្រាយវិការៈដែលមានក្នុងដីកាសម្រេចនោះ តាមរយៈការដាក់ជំនួសនូវសម្បត្តិហេតុរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ក៏ទទ្ធិករណីភាគច្រើនដែលលើកឡើងដោយជនត្រូវចោទនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់គាត់ មិនមានពាក់ព័ន្ធជាសារវន្តនោះទេ។

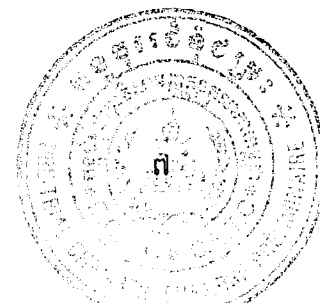
សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ហាញថា មេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើការតវ៉ាប្រឆាំងនឹងអត្ថិភាពនៃមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ ដែលនាំឱ្យមានការជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទអាចប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ”^{១៧}។ តាមយោបល់របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ការរកឃើញរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលថា លក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ៦៣-៣(ក) ដែលបានបំពេញ ត្រូវបានបញ្ជាក់អះអាងបន្ថែមដោយការប្រមូលភស្តុតាងថ្មីៗ ចាប់តាំងពីការចេញសេចក្តីសម្រេចនោះមក”^{១៨}។

គ) ការពិចារណាអំពីមូលហេតុដែលធ្វើឱ្យការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាវិធានការចាំបាច់ (វិធានផ្ទៃក្នុង ៦៣-៣(ខ))

សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកអំណះអំណាងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានខកខានក្នុងការវែកញែកហេតុផល ឬផ្តល់ភស្តុតាងណាមួយនៅក្នុងដីកាសម្រេចបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនរបស់ខ្លួនដែលបញ្ជាក់ថាមាន “ហានិភ័យពិតប្រាកដមែន” ដែលថាសាក្សីទាំងអស់អាចនឹងប្រកែកមិនព្រមចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ប្រសិនបើជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែងនោះ”^{១៩}។ សហមេធាវីការពារក្តី

^{១៦} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៥
^{១៧} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៣៦
^{១៨} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៣៩
^{១៩} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៦០

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

020/5/13

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ១៦)

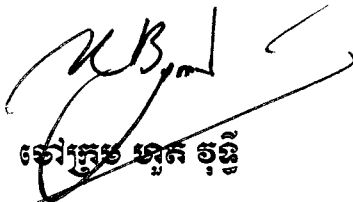
បានលើកឡើងថា បទដ្ឋានដំបូងនៃការបង្ហាញភស្តុតាង ដែលមានសុពលភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្រោយពីការ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអស់រយៈពេលមួយឆ្នាំហើយនោះ^{២០}។

សហព្រះរាជអាជ្ញាបានឆ្លើយតបថា “[ជនត្រូវចោទ]មិនបានបង្ហាញអំពីការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាព ដើម្បីបង្ហាញថា លក្ខខណ្ឌចាំបាច់សម្រាប់ឃុំខ្លួនគាត់ ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៦៣-៣(ខ) មិនបាន បំពេញទៀតឡើយ” និងមិនបានតវ៉ាជំទាស់ថា លក្ខខណ្ឌទាំងបួន ក្នុងចំណោមលក្ខខណ្ឌទាំងប្រាំ មិនត្រូវបានបំពេញនោះទេ^{២១}។

សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា “អាកប្បកិរិយារំលោភបំពាន” របស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងពេល សវនាការរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ និងថ្ងៃទី៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ “គឺមានលក្ខណៈជាការគម្រាមកំហែង និងប៉ុនប៉ងក្នុងការបំភិតបំភ័យភាគីនានា និង/ឬចំពោះចៅក្រម” ដែលគួរត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ក្នុងពេលដែលធ្វើការវាយតម្លៃអំពីហានិភ័យផ្សេងៗដែលអាចកើតឡើង ដល់សាក្សី និងជនរងគ្រោះនានា និងសន្តិសុខផ្ទាល់របស់ជនត្រូវចោទ ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៦៣- (ខ)(៤) និង៦៣-(ខ)(៥)^{២២}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀតថា “សេចក្តីផ្តើមការណ៍ថ្មីៗនេះ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនរងគ្រោះ ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមួយចំនួន បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ការដោះលែងជនណាម្នាក់ក្នុងចំណោមជនត្រូវចោទទាំងប្រាំ(៥)រូប អាចនឹងធ្វើឱ្យប្រក្រាយទៅជាអំពើ ហិង្សាសំដៅប្រឆាំងចំពោះអតីតមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមទាំងនោះ ដែលរួមមាន[ជនត្រូវចោទ] ក្រុមមេធាវី ការពារក្តី ឬអ.វ.ត.កផង”^{២៣}។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩

សហចៅក្រមវាយតម្លៃ

ចៅក្រម ហុច រុច្ចិ

ចៅក្រម Rowan Downing

^{២០} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៦០
^{២១} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៤៥ និង៤៦។
^{២២} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៤៧ ដល់៥១។
^{២៣} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៥២។

របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង

